

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.581/2024/6.

A felperesek:

I.r. felperes, I.r. felperes címe

I. rendű

II.r. felperes, II.r. felperes címe.

II. rendű

A felperesek képviselője:

Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe1

ügyintéző: Dr. Melléthei-Barna Márton Ádám ügyvéd

I-II. rendű

Az alperes:

alperes, alperes címe,

kiadója: cégl, cégl székhelye

Az alperes képviselője:

Nagy János Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe2

ügyintéző: Dr. Nagy János ügyvéd

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 34.P.21.860/2024/10.

A fellebbezést benyújtó fél: I-II. rendű felperes (12. sorszám), alperes (13. sorszám)

V é g z é s

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Az I. és II. rendű felperesek másodfokú perköltségét 600 (hatszáz) euro + áfa, az alperes másodfokú perköltségét 15.000 (tizenötezer) forint + áfa összegben, a fellebbezési illetéket 96.000 (kilencvenhatezer) forintban állapítja meg.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű felperes egyéb érdekelt¹ politikus édesapja, közéleti szerepet nem vállal. A II. rendű felperes egyéb érdekelt¹ politikus apai nagybátyja, szintén nem vállal közéleti szerepet. egyéb érdekelt³ a II. rendű felperes gyermekének, egyéb érdekelt⁴-nek a korábbi házastársa, egyéb érdekelt⁵ pedig egyéb érdekelt³ jelenlegi házastársa.

[2] Az alperes a portál internetes sajtótermék szerkesztősége, kiadója a cég¹

[3] Az alperes által szerkesztett portál internetes sajtótermékben 2024. május 29. napján „cikk címe” címmel jelent meg a portál² portáltól szó szerint átvett írás, mely a felperesek személyére vonatkozó közléseket is tartalmaz, az alábbiak szerint:

„egyéb érdekelt³ kitálalt: egyéb érdekelt¹ nagybátyja és édesapja megkárosította.

Kiállt a nyilvánosság elé egyéb érdekelt³ –egyéb érdekelt¹ unokatestvérének volt férje elárulta, hogyan károsította meg egy cégen keresztül a felperesi család. egyéb érdekelt³ exkluzív interjút adott a portál²-nek melyben így fogalmazott: a „felperesi család egy dologban egységes: agresszívek és hataloméhesek”

„Tönkretették a családomat, és fenyegettek” – így elevenítette fel a felperesi családban töltött éveit a portál²-nek egyéb érdekelt³, egyéb érdekelt¹ unokatestvérének volt férje. A férfi csaknem tíz évvel ezelőtt alapított közös céget egyéb érdekelt¹ nagybátyjával, II.r. felperessel. A cég jogi tanácsadója pedig egyéb érdekelt¹ édesapja, I.r. felperes volt. egyéb érdekelt³ az évek alatt több mint 80 millió forintot fektetett ebbe a vállalkozásba, azonban állítása szerint II.r. felperes és I.r. felperes ezt az összeget saját kezére játszotta, a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat pedig a saját nevükre írtatták.

egyéb érdekelt³ szerint a felperesi család lopott, csalt, sikkasztott és közokiratot is hamisított a családi vállalkozással összefüggésben. Az ügyben jelenleg nyomozás zajlik.

A felperesi család egy dologban egységes: agresszívek és hataloméhesek. – fogalmazott egyéb érdekelt³. A férfi most az állítja: őt rendszeresen fenyegették. egyéb érdekelt³ szerint egyéb érdekelt¹ mindvégig tudott a vállalkozásban történt törvénytelenégekről és többször segített is édesapjának.

egyéb érdekelt¹ most a portál² kérdése azt állította utoljára 10 éve találkozott egyéb érdekelt³-al, a céggel kapcsolatos kérdésekre nem válaszolt, és felszólította a riportert, „hogya ne feszítse tovább a húrt”.

Az ügyben a portál² kereste egyéb érdekelt¹ nagybátyját is, II.r. felperes azonban a lap kérdéseire nem válaszolt – olvasható a portál³-on.”

[4] A cikkbe ágyazott linken keresztül közvetlenül elérhető az a videofelvétel, amelyen egyéb érdekelt³ a cikkben kiemelt állításokat tartalmazó nyilatkozatát tartalmazza.

[5] A felperesek az alpereshez helyreigazítás iránti kérelemmel fordultak, melyben az alábbi helyreigazító közlemény közzétételét kérték:

Helyreigazítás: A portál oldalon 2024. május 29. napján „cikk címe” címmel megjelent írásunkban megjelent írásunkban valótlanul állítottuk és híreszteltük, hogy egyéb érdekelt¹ édesapja, I.r. felperes és nagybátyja, II.r. felperes megkárosította egyéb érdekelt²-t és tönkretette családját, illetve megfenyegette őt. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy egyéb érdekelt¹ édesapja és nagybátyja a cég²-be a egyéb érdekelt³ által befektetett 80.000.000 forintot saját kezükre játszották, és a vállalkozás tulajdonában álló ingatlant saját nevükre iratták.

A valóság ezzel szemben az, hogy egyéb érdekelt¹ édesapja és nagybátyja nem károsította meg egyéb érdekelt²-t, illetve családját nem tették tönkre és nem fenyegették meg őt, az egyéb érdekelt² által nevezett társaságba befektetett 80.000.000 forint összeget nem játszották saját kezükre, a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat nem iratták saját nevükre, ugyanis a vállalkozás tulajdonában nem is voltak ingatlanok.”

[6] Az alperes a kérelemnek nem tett eleget.

[7] A felperesek a keresetükben felperesenként önálló, de ténylegesen a helyreigazítási kérelemben foglaltakkal azonos tartalmú helyreigazító közlemények közzétételére való kötelezését kérték az alperesnek.

[8] Az alperes elsődlegesen az eljárás megszüntetését kérte az alanyi keresethalmazat előterjeszthetőségének kizártságára tekintettel.

Érdemi védekezésében a kereset elutasítását kérte, mivel a cikk nem tartalmaz valótlan állítást. Előadta, hogy a cég² okirattal igazoltan 80.000.000 forint értékű épületbővítést eszközölt a bérelt ingatlanon, amely beruházásra nem vonatkozik a bérleti szerződés 4. pontjában rögzített rendelkezés, azaz a beruházások megtérítésének kizárása, a felperesek mégis megtagadták a bérlő jogalap nélküli gazdagodás megtérítésére vonatkozó igényét.

Előadta azt is, hogy a cikk részét képező videóban egyéb érdekelt² nyilatkozik arról, hogy őt a felperesek számtalan alkalommal megfenyegették. A perbeli közléseket tevő egyéb érdekelt³, illetve házastársa, egyéb érdekelt⁵ tanúk vallomásaival kívánta igazolni a sérelmezett kijelentések valóságtartalmát.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett portál internetes sajtótermék kezdőlapján és a 2024. május 29. napján „cikk címe” című cikk eredeti megjelenési helyén, az eredeti közléssel azonos szedési módban és betűmérettel, saját kommentár nélkül tegye közzé a cikk elérhetőségének időtartamáig, de legalább 30 nap időtartamig az alábbi közleményt:

Helyreigazítás

A 2024. május 29. napján „cikk címe” címmel megjelent írásunkban valótlanul híreszteltük, hogy egyéb érdekelt¹ édesapja, I.r. felperes és nagybátyja, II.r. felperes megkárosította és megfenyegette egyéb érdekelt²-t, illetve tönkretette a családját. Valótlanul híreszteltük azt is, hogy egyéb érdekelt¹ édesapja és nagybátyja a cég²-be egyéb érdekelt² által befektetett 80 millió forintot saját kezére játszotta és a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat saját nevére íratta.

A felperesek kereseteit ezt meghaladóan elutasította.

Kötelezte az alperes kiadóját, a cég¹-t (cég¹ székhelye), hogy fizessen meg a felpereseknek 15 nap alatt személyenként 200.000 forint + 27 % Áfa, azaz 254.000 forint - 200.000 forint + 27 % Áfa, azaz 254.000 forint perköltséget.

Kötelezte a cég¹-t (cég¹ székhelye), az alperes kiadóját, hogy fizessen meg az állam javára az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 36.000 forint feljegyzett kereseti illetéket.

[10] Határozata indokolásában hivatkozott Magyarország Alaptörvénye IX. cikk (2) bekezdésére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. és 12. §-aira, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. §-ára és 496. §-ára, továbbá a Kúria PK 12. számú állásfoglalására.

[11] Elsődlegesen az alperes eljárás megszüntetése iránti kérelmét vizsgálta és azt alaptalannak találta, mert a Pp. 496. § (6) bekezdése nem a jelen perbeli helyzetre nézve tartalmaz tiltó szabályt. A Pp. 496. § (6) bekezdése a sajtó-helyreigazításra irányuló és más kereset összekapcsolását tiltja, nem több felperes együttes perindítását, azaz a személyi keresethalmazatot. A két felperes által sérelmezett kijelentéseket ugyanazon sajtóközlemény tartalmazza, mindketten felléptek az előzetes eljárásban és mindkettőjük keresete külön-külön is alkalmas volt az érdemi vizsgálatra, így jogi akadály nem volt az együttes perlésnek.

[12] Az alkotmánybírósági gyakorlat alapján alapjogi vizsgálatot folytatott le és elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperesek által sérelmezett közlések közügyben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröznek-e, és megállapította, hogy

nem. A felperesek nem közéleti szereplők, önmagában az, hogy egy aktív politikus rokonai, nem teszi a család belső ügyeit közérdeklődésre számot tartó üggyé.

[13] Ezt követően az ún. bizonyíthatósági tesztre hivatkozással vizsgálta, hogy a sérelmezett közlések tényállítások vagy véleménynyilvánítások.

[14] A egyéb érdekelt³ által előadott és az alperes által híresztelt sérelmezett kijelentések mindegyike a cég² és a felperesek közötti pénzügyi vitával függ össze, a felek közötti egyéb konfliktusról nem esik szó a sajtóközleményben és ilyenre a peres felek sem hivatkoztak a perben. A sérelmezett kijelentéseket ezzel a pénzügyi vitával összefüggésben, a szavak hétköznapi jelentése alapján értékelte és arra a következtetésre jutott, hogy a megkárosította, tönkretette (i) és megfenyegette (ii) sérelmezett kijelentések véleménynyilvánítások, míg a 80 millió forintot saját kezére játszotta (iii) és az ingatlanokat saját nevére íratta (iv) kijelentések tényállítások. Megítélése szerint az egyéb érdekelt³ személyes értékelése, hogy a haragosa vita során tanúsított magatartását ő hogyan éli meg, de az értékítéletnek minősülő közlések is csak akkor nem képezhetik sajtó-helyreigazítás alapját, amennyiben létezik egy valós ténybeli alap, illetve, ha az abból levont következtetés okszerű. Ezért vizsgálta a ténybeli alap meglétét is.

[15] A perben az alperes az előterjesztett okirati bizonyítékokon túl a sérelmezett kijelentéseket tevő egyéb érdekelt³ és házastársa, egyéb érdekelt⁵ tanúvallomása útján kívánt eleget tenni a valóság bizonyítására vonatkozó perbeli kötelezettségének. A felperesek ugyanakkor csatolták a Pesti Központi Kerületi Bíróság 422.Bpk.51.448/2024/3. számú jegyzőkönyvét, amelyben egyéb érdekelt³ kijelentette, hogy a cikkben írtak a valóságot nem fedik, nyilatkozatai a valóságtól eltérően kerültek tálalásra és azok megvágottak. Értékelte ezen felül a felek közötti viszonyt, azt, hogy egy korábbi matrimónális konfliktus és válás következtében a távolabbi családtagokra is kiterjedő pénzügyi vita alakult ki a felperesi és az egyéb érdekelt³-i család között, és hogy a meghallgatni kért tanúk és a felperesek közötti viszony emiatt konfliktusokkal terhelt. Figyelembe vette azt is, hogy a sérelmezett kijelentések valóságtartalma, illetve azok a körülmények, amikből a sérelmezett kijelentések következnek, okiratokkal is bizonyíthatóak lennének valóságuk esetén, valamint azt is, hogy a Pp. 495. § (2) bekezdésének c) pontja alapján az alperesnek a helyreigazítási kérelemben írtak valóságtartalmát nyomban meg kell tudnia cáfolni. A tanúk meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt mindezek miatt mellőzte, mert a Pp. 498. § (2) bekezdése alapján úgy ítélte meg, hogy ez a bizonyítás nem alkalmas a védekezésében előadottak igazolására.

[16] Arra a következtetésre jutott, hogy az alperes nem tudta azoknak a következtetéseknek a valós ténybeli alapját igazolni, hogy a felperesek (i) egyéb érdekelt²-t és családját megkárosították, tönkretették és hogy (ii) őt megfenyegették. Amennyiben ugyanis valós és komoly, jogellenes fenyegetés, károkozás történt volna, úgy rendelkezésre kellene állnia olyan okiratoknak, amely ezen felperesi magatartás miatt valamiféle védelmet keres egyéb érdekelt³, de nemhogy ilyen okiratok nem állnak rendelkezésre, de ezen fenyegetés, tönkretétel mibenlétét sem tudta az alperes megjelölni. Ezzel szemben maga egyéb érdekelt³ nyilatkozott közokiratba foglaltan, feljelentettként úgy, hogy a cikkben az ő

elmondása alapján írtak ténylegesen mégsem történtek meg. Így az elsőfokú bíróság megállapította, hogy mind az (i), mind (ii) sérelmezett közlés olyan véleménynyilvánítást tartalmaz, amely nem rendelkezik valós ténybeli alappal, azaz helyreigazításra szorul.

[17] A (iii) és a (iv) közlésekkel kapcsolatosan értékelte a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat, valamint az I. rendű felperes személyes előadását és a következők miatt arra a következtetésre jutott, hogy a közzétett állítások valóságtartalmát az alperes szintén nem tudta bizonyítani. A peres felek által csatolt okirati bizonyítékokból nem volt megállapítható, hogy egyéb érdekelt³ 80.000.000 forintot fektetett volna a cég²-be és olyan jogügyletet sem jelöltek meg, amely alapján a felperesek nevére került volna olyan ingatlan, ami korábban akár egyéb érdekelt³-é, akár a Kft.-é lett volna. Azt is figyelembe vette, hogy a jelen sajtóhelyreigazítási per kereteit meghaladta volna minden további olyan értékelése az eseményeknek, amelynek a gazdasági szereplők közötti elszámolás a tárgya. Jelen perben annyi volt megállapítható, hogy olyan bírósági, hatósági döntés nem áll rendelkezésre, ami igazolná a sajtóban megjelenteket, sőt olyan eljárás sincsen folyamatban, ami az ott írt eredményre vezethetne, azaz a közöltek nem többek, mint egyéb érdekelt³ érzelmeiktől túlfűtött vélekedései az eseményekről, igazolt ténybeli alap nélkül. Ebből következően a (iii) és (iv) sérelmezett közléseket is helyreigazítandónak ítélte.

[18] A felperesek a keresetükben kérték a helyreigazító közleményben a valós tények közlését is, ugyanakkor erre nem volt szükség, mert a kérelem csupán a sérelmezett közlések nemleges megismétlése lett volna, amely szükségtelen, az olvasók hiteles tájékoztatásához nem járul hozzá.

[19] A pernyertes felperesek a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján jogosultak a perrel felmerült költségeik alperes kiadója általi megtérítésére, amely kiadás az őket képviselő ügyvéd munkadíjából áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII. 28.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg és annak mértékét a 2. § (2) bekezdése alapján felperesenként 200.000 forint + áfa összegre mérsékelte. Az ügyvédi munkadíjat mérséklését azért tartotta szükségesnek, mert a felperesek által érvényesített ügyvédi munkadíj az elszámolt munkaórák tekintetében eltúlzott volt, azt is figyelembe véve, hogy a felperesek saját nyilatkozata szerint is 26 azonos tartalmú közlés alapján, azonos tartalmú helyreigazítási igényeket érvényesítettek, túlnyomórészt teljesen azonos alperesi védekezés mellett. Személyenként 200.000 forint + áfa összegben határozta meg az elvégzett munkával arányban álló ügyvédi munkadíj mértékét, amely kb. 6,5 órai tevékenységnek felel meg a megbízási szerződésben kikötött óradíj figyelembevételével. Személyenként kötelezte az alperest a perköltség megfizetésére, mert a felperesek nem egyetemleges jogosultak.

[20] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek, valamint az alperes nyújtottak be fellebbezést.

[21] A felperesek fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a helyreigazító közleményben a valóság feltüntetését is kérték, továbbá kérték az alperest működtető gazdasági társaságot felperesenként további 694 euró + áfa összegű perköltség megfizetésére kötelezni.

[22] A valóság közlésére vonatkozó kérelmük vonatkozásában rámutattak, hogy álláspontjuk szerint iratellenes megállapítást tett az elsőfokú bíróság. A keresetükben ugyanis nem a valótlan tényállítás ismételt tartalmú közlését kérték, hanem a valótlan tényállítással szemben a való tények közlését. A PK 15. számú állásfoglalás nem arra hatalmazza fel a bíróságot, hogy a valótlan alperesi tényállításokkal szemben a valós tény közlésére vonatkozó kérelmének ne adjon helyt olyan esetben, amikor az alperesi valótlan tényállítással szemben a való tények tételes bizonyítására nem került sor, tekintettel arra, hogy a nemleges bizonyítás fogalmilag kizárt. Az általuk a jelen perben közölni kért valós tények sem tartalmukban, sem terjedelmükben nem lépik túl a helyreigazításhoz szükséges mértéket, azok az érvényesített jog tartalmi körén belül maradnak. A PK 15. számú állásfoglalás alapján a közleményből egyértelműen ki kell tűnnie – erre irányuló felperesi kérelem esetén – annak, hogy melyek a való tények. Az ítélet szerinti helyreigazítási közleményből azonban nem derül ki az, hogy melyek a való tények. Az elsőfokú bíróság nem jelölt meg sem olyan jogszabályhelyet, sem olyan precedensképes eseti kúriai döntést, amely e körben az álláspontját alátámasztotta volna. Ezzel szemben a jelen perbelivel azonos tartalmú cikkek tekintetében azonos petitumokkal indított perekben a bíróságok helyt adtak a való tények közzétételére irányuló kereseti kérelemnek is. A bírósági gyakorlat, valamint a jogirodalmi álláspont szerint is szükséges ilyen esetben a valóság feltüntetése.

[23] Megítélésük szerint tévesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek nem egyetemlegesen jogosultak a perköltségre. Nem egy osztható szolgáltatásról van szó, a felperesi jogi képviselő mindkét felperes vonatkozásában azonos tevékenységet fejtett ki, felperesenként nem különíthető el az ügyvédi tevékenység, az időráfordítás.

[24] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az euróban megállapítani kért perköltség helyett forintban állapította meg a perköltséget anélkül, hogy e körben az indokolási kötelezettségének eleget tett volna. Amennyiben euróban kéri a perköltséget megállapítani, úgy a bíróság nem marasztalhatja az alperest forintban.

[25] Az elsőfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mérséklése körében az indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Nem értékelhető a mérséklés körében az, hogy hasonló tárgyú perekben is eljár, ugyanis az elsőfokú bíróságnak nincs és nem is volt hivatalos tudomása arra vonatkozóan, hogy a további sajtó-helyreigazítási perek pontosan milyen tárgyban, milyen kereseti kérelmek és alperesi védekezések mellett került lefolytatásra. Jelen perben kizárólag a jelen perben kifejtett tevékenységét értékelheti, nem veheti figyelembe más perben végzett tevékenységét.

[26] A kereseti illeték álláspontjuk szerint nem 36.000 forint, hanem a két felperes folytán kétszer 36.000 forint.

[27] A fellebbezésük vonatkozásában 10 munkaórával 1.600 euró + áfa ügyvédi munkadíjat számítottak fel.

[28] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[29] Álláspontja szerint a jelen perben egyéb érdekelt² tanúvallomása nem lett volna mellőzhető, a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyamatban volt eljárásban a nevezett személy kizárólag a személyes meghallgatása során tett nyilatkozatot, ahol felhívták a figyelmét, hogy az eljárás célja kizárólag a felek békítése. egyéb érdekelt² ekkor nem tanúként és nem is igazmondási kötelezettség terhével nyilatkozott. Erre tekintettel a nyilatkozata bizonyítékként nem is vehető figyelembe. A tanúk érdemi nyilatkozatot tudtak tenni a fenyegetés és a megkárosítás vonatkozásában. Ezen közlések alapja tanúvallomásokkal igazolhatók, eredményességét pedig a tárgyaláson lejátszott felvétellel valószínűsítette.

[30] A további közlések vonatkozásában igazolta, hogy épületbővítést eszközölt a cég² 80.000.000 forint értékben. A II. rendű felperes úgy ajándékozta el az I. rendű felperesnek az ingatlant az új ingatlanfelépítményekkel egyetemben, hogy azokért sem ő, sem az I. rendű felperes nem fizetett a bérlőknek. Mindezek alapján megalapozott közlés az, hogy az ingatlanokat a saját nevükre iratták, hiszen az átlagolvasó szempontjából ingatlan az azon megvalósuló új felépítmény is. Az ingatlan vonatkozásában a bérlőtársaság tulajdonosa és ügyvezetője érdemi nyilatkozatot tudott volna tenni abban a kérdésben is, hogy milyen összegű beruházást eszközölt a bérlő cég.

[31] A másodlagos kérelme körében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 276. § (5) bekezdésében foglaltakat.

[32] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által elrendelt helyreigazítás a főoldali közzétételi kötelezettség elrendelésével nem felel meg az Smtv. 12. § (2) bekezdésének. Köztudomású tény ugyanis, hogy az internetes sajtótermékek főoldalán kizárólag a cikkek címei és legfeljebb a lead-tartalom kerül elhelyezésre. Kérte ennek megfelelően a közlését akként módosítani, hogy a főoldalon kizárólag a helyreigazítás tényére utaló címet legyen köteles közzétenni legfeljebb 24 óra időtartamban. Erre kattintva az eredeti cikk és az abban elhelyezett helyreigazító közlemény elérhető.

[33] Kérte, hogy az elsőfokú bíróság által meghatározott perköltség összege 100.000 forint + áfa összegre kerüljön mérséklésre. Előadta, hogy a felperesek 26 azonos tartalmú közlés alapján azonos tartalmú helyreigazítási igényt érvényesítettek. Ezekre tekintettel az elsőfokú bíróság által elfogadott 6,5 órás tevékenység eltúlzott.

[34] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben a felperesi keresetnek helyt adó részben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a fellebbezési ellenkérelemre való tekintettel az alperesi tartalomszolgáltatót további perköltség megfizetésére kötelezését kérték.

[35] Hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően bekövetkezett új körülmény folytán az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése esetén egy megismételt elsőfokú eljárásban is csak a keresetnek helyt adó ítélet lenne hozható, ugyanis egyéb érdekelt² időközben elismerte azt, hogy valótlan kijelentéseket tett. Csatolták a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 2024. szeptember 2. napján megtartott személyes meghallgatásról a 422.Bpk.51.448/2024. számú ügyben keletkezett jegyzőkönyvet. Hivatkoztak arra, hogy a Pp. 373. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel helye van ezen bírósági jegyzőkönyv felhasználásának.

[36] Az eljárási szabálysértésre való alperesi hivatkozások megalapozatlanok. Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság akként, hogy az alperes a tanúvallomással bizonyítandó tényelőadást kellő részletességgel nem tette meg, csak általános tényelőadást tett. A tényállításokat nem a tanúnak, hanem az alperesnek kell megtennie, elvárható lett volna az alperestől, hogy a részletes tényelőadást tegye, hiszen az alperes volt az, aki a cikkben ezeket a közléseket tette. Erre való tekintettel helyesen döntött az elsőfokú bíróság akkor, amikor nem adott helyt a tanúbizonyítási indítványnak.

[37] Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor helyreigazításra kötelezte az alperest, a sajtószabadság nem terjedhet odáig, hogy való tények meghamisításra kerüljenek. Helytálló döntést hozott a körben, hogy a sajtó-helyreigazítási per kereteit egyértelműen meghaladja annak megállapítása, hogy a felperesek követtek el bűncselekményeket, e vonatkozásban tanúmeghallgatás sem volt indokolt, erre figyelemmel megalapozatlan az alperes azon indítványa, hogy a másodfokú bíróság maga teljesítse a bizonyítási indítványokat.

[38] A helyreigazítás módja körében rámutattak, hogy az alperes az Smtv. 12. § (2) bekezdésére hivatkozik, azonban ezen jogszabályhely nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, hogy az adott internetes sajtótermék főoldalán, a cikk eredeti megjelenési helyén kell a helyreigazító közleményt közzétenni.

A helyreigazító közlemény terjedelme megfelel a lead szokásos terjedelmének, így nincs akadálya annak, hogy a címoldalon kerüljön elhelyezésre a helyreigazító közlemény. Az alperes maga sem vitatja azt, hogy az internetes sajtótermék főoldalán a helyreigazítás tényére utaló cím 24 órás időtartamban közzé tehető, ez utóbbi formátumú közzététel semmiképpen nem mellőzhető.

[39] Az elsőfokú ítélettel szembeni felperesi fellebbezésben foglaltakat fenntartva rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság az ügyvédi munkadíjat nemhogy eltúlzott mértékben, hanem a precedensképes kúriai döntés sérelmével túlzottan alacsony mértékben állapította meg a javukra.

[40] A más perekben benyújtott keresetlevél, illetve annak tartalma jelen per és jelen perben felszámított ügyvédi munkadíj tekintetében irreleváns. A bíróság csak azt az ügyvédi teljesítményt tudja értékelni, amit ebben a perben fejtett ki. Ha a jelen perbelivel közel azonos tárgyban más (akár több tucat) peres eljárásban is hasonló keresetet nyújtott be ugyanazon jogi képviselő, az nem szolgálhat alapul a jelen perben kifejtett tevékenység alapján felszámított ügyvédi munkadíj mérséklésére.

[41] Az ellenkérelmében további 6 munkaórát, azaz 960 euró + áfa összeget számított fel.

[42] Csatolta a Pesti Központi Kerületi Bíróság 422.Bpk.51.448/2024/3. számú, 2024. szeptember 2. napján, rágalmazás vétsége miatt egyéb érdekelt2 elleni büntetőügyben tartott személyes meghallgatáson készült jegyzőkönyvet.

[43] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[44] Az alperes fellebbezése a Pp. 381. §-ára történő hivatkozás körében megalapozott.

[45] A másodfokú bíróság a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a felek sem hivatkoztak.

[46] Az alperes fellebbezésében a Pp. 381. §-a alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, ugyanis álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Pp. 276. § (5) bekezdését.

[47] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a sérelmezett közlések valóságok, indítványozta e körben egyéb érdekelt², valamint egyéb érdekelt⁵ tanúkénti meghallgatását is. Előadta, hogy a tanúk azon tényre tudnak nyilatkozni, miszerint a sérelmezett közlések valóságok.

[48] A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a bizonyítási indítványban a fél köteles megjelölni a bizonyítani kívánt tényt és a bizonyítási eszközt. A Pp. 284. § (1) bekezdése szerint a tanúbizonyítási indítványban be kell jelenteni a tanú nevét és idézhető címét.

[49] Az alperes tanúbizonyítási indítványa megfelelt a Pp. 275. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Megjelölte, hogy tanúk meghallgatását kívánja és azt is, hogy mely tényt kíván e módon bizonyítani.

[50] A sajtó-helyreigazítás iránt indított perek esetén azonban a bizonyítás elrendelése körében további speciális szabályok is érvényesülnek. Ezek egyike a Pp. 498. § (1) bekezdése második mondatának előírása, amely szerint a bizonyítéknak a tárgyaláson rendelkezésre kell állnia, vagy azt legkésőbb a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig fel kell ajánlani. A bizonyítás elrendelése körében további speciális szabály a Pp. 498. § (2) bekezdésének a) pontja, amely értelmében ahhoz az is szükséges, hogy a fél valószínűsítse, miszerint az általa felajánlott bizonyítás alkalmas és eredményes lehet a keresetben, illetve a védekezésben előadottak igazolására vagy cáfolatára. Ezen további feltétel teljesülésének a hiánya a Pp. 498. § (3) bekezdése szerint azzal a következménnyel jár, hogy a bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzi.

[51] A jogszabály által megkövetelt valószínűsítés többféle módon is megtörténhet, azonban ezek jellemzője, hogy az nem igazolási kötelezettséget ró az indítványozó félre, de mindenképpen szükséges, hogy az alapján a bizonyítás eredményessége feltehető legyen. Az indítványozó félnek olyan helyzetbe kell hoznia a bíróságot, hogy eldönthetővé váljon az, hogy a bizonyítás alkalmas és eredményes lehet-e az előadottak igazolására, illetve cáfolatára.

[52] Az alperes azzal kívánta valószínűsíteni azt, hogy a tanúvallomások alkalmasak és eredményesek lehetnek a védekezésében előadottak – tehát a sérelmezett állítások valóságának – igazolására, hogy egyéb érdekelt² miként nyilatkozott a perbeli cikkbe ágyazott videón.

[53] A tanú meghallgatását indítványozó féltől nem várható el az, hogy előzetesen a tanú feltételezhető vallomásának tartalmát ismertesse, a konkrét ügyben előadja azt, hogy

álláspontja szerint a tanú a vallomásának megtételekor pontosan mikor, milyen körülmények közötti, és milyen jellegű fenyegetésről fog esetlegesen beszámolni.

[54] A meghallgatni indítványozott tanú pedig a saját állítása szerint a fenti magatartások elszenvédője volt, illetve annak élettársa, így a tanúk meghallgatása értelemszerűen eredményes lehet az alperes védekezésének igazolására.

[55] Azon tény, hogy egyéb érdekelt² egy másik eljárásban a perbeli cikk alapját képező riport keletkezésének körülményeiről, az ott elhangzottak valóságáról miként nyilatkozott, még nem teszi alkalmatlanná a tanúvallomását arra, hogy az alperes védekezésében előadottakat igazolja. Megjegyzendő, hogy az alperes által bejelentett másik tanú, egyéb érdekelt⁵ vonatkozásában ilyen jellegű későbbi nyilatkozat nem ismert. Szintén nem teszi önmagában alkalmatlanná az alperes által felajánlott bizonyítást, hogy tanúkon kívül egyéb bizonyítási eszközt, így például okiratot nem jelölt meg az alperes.

[56] Az elsőfokú bíróság által megjelölt körülmények, így az egyéb érdekelt² későbbi nyilatkozata, illetve egyéb bizonyítási eszközök megjelölésének hiánya, nem tekinthetők olyan körülménynek, amelyek mindenképpen a Pp. 498. § (2) a) pontjában foglalt feltételek hiányát eredményeznék. Ezeket a körülményeket az elsőfokú bíróság csupán a bizonyításfelvételt követően, a bizonyítás eredmények mérlegelése során értékelheti a meggyőződése szerint.

[57] Jelen perben az alperes bizonyítási indítványa megfelelt a Pp. 275. § (1) bekezdésében és 498. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltaknak. A bizonyítás mellőzésének a Pp. 498. § (3) bekezdésében foglalt feltételei egyéb érdekelt² és egyéb érdekelt⁵ tanúk vonatkozásában nem álltak fent. Ezen eljárási szabálysértés az ügy érdemi eldöntésére kihatott, annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem észszerű, a tanúmeghallgatás eredményének a mérlegelése a tényállás megállapítását befolyásolhatja, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 381. §-a alapján hatályon kívül helyezte.

[58] Nem szükséges az elsőfokú bíróságnak az eljárást a perfelvételi szaktól folytatnia, ugyanis ezen szakban nem volt olyan vitás kérdés, ami indokolná annak megismétlését, az alperes bizonyítási indítványára a felperesek észrevételeket tehetettek, és e körben kifejtették, hogy az állítólagos magatartásokat ők nem követték el. A Pp. 386. § (2) bekezdés d) pontja alapján ezért a másodfokú bíróság arra utasítja az elsőfokú bíróságot, hogy az érdemi tárgyalási szaktól folytassa le az új eljárást, amely során szükséges a tanúk idézése és meghallgatása.

[59] A hatályon kívül helyezésre tekintettel a másodfokú bíróság a felek fellebbezési költségeit és a meg nem fizetett illeték összegét a Pp. 386. § (3) bekezdésének megfelelően

csupán meghatározta, azok viseléséről, megfizetéséről az elsőfokú bíróságnak kell majd döntenie.

[60] A felperesi képviselő a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a, míg az alperesi képviselő a 3. § (3) bekezdése és az (5) bekezdése alapján kérte ügyvédi munkadíjának megállapítását. A Fővárosi Ítéltábla a felek másodfokú költségeinek meghatározása során figyelemmel volt arra is, hogy az alperes kérte a felperesek által felszámított összeg mérséklését.

[61] A perköltség összegének meghatározása során a másodfokú bíróság rámutat, hogy nincs olyan kizáró szabály, ami alapján euróban ne lehetne kötelezni a pervesztes felet a perköltség megtérítésére, így annak összegének meghatározása során is ezen devizát tüntette fel a felperesek vonatkozásában.

[62] A másodfokú bíróság indokoltnak találta a felperesek által felszámított ügyvédi munkadíj mérséklését, figyelemmel a fellebbezési eljárás során ténylegesen kifejtett és indokolt ügyvédi munkavégzés mennyiségére. A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a bíróság a felszámított ügyvédi munkadíjat mérsékli, így sem a fél és az ügyvéd között létrejött megbízási szerződésben kikötött óradíj, sem a megjelölt munkaórák száma nem változtat azon, hogy ténylegesen összességében milyen ellenértékű ügyvédi munkadíj felszámítását tartja indokoltnak és szükségesnek az adott eljárás tekintetében. A jelen eljáráshoz szükséges tényleges ügyvédi tevékenység értékelése során azt is figyelembe kellett venni, hogy a felpereseket képviselő ügyvéd a felperesek vonatkozásában további, saját előadása szerint is legalább 20, szinte azonos közléseket érintő sajtó-helyreigazítás iránt indított perekben is eljár másodfokú bíróságok előtt is, ez pedig értelemszerűen az egyes fellebbezési eljárásokban, így a jelen ügyben is elvégzett szükséges és indokolt ügyvédi tevékenység időtartamára is kihatott, hiszen a fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelmek értelemszerűen nagyfokú hasonlósággal kell, hogy bírjanak, ami folytán a szükséges és indokolt munkavégzés nem érte el az általa felszámítani kívánt mértéket. A felperesek fellebbezésének tartalma túlmutat a szükséges előadáson és érvelésen, sem az elsőfokú bíróság ítélete, sem az alperes fellebbezése nem indokolta az ilyen hosszúságú fellebbezést, illetve fellebbezési ellenkérelmet. A Fővárosi Ítéltábla a fentiek alapján jelen másodfokú eljárás vonatkozásában 600 euró + áfa összegű ügyvédi munkadíjat talált arányban állónak a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

[63] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, feljegyzett fellebbezési illeték összegét, a felperesek számára is figyelemmel, a másodfokú bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja, valamint a 46. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2025. február 6.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró